

Inleiding

De reis naar het land van Gods genade is een persoonlijke beschouwing. De reis begon al in 1979, toen ik 22 was. Nu, in 2025, ben ik 68 en nog steeds onderweg naar het land van Gods genade.

“Een kind van God te zijn, uit genade alleen” is een begrip dat ik vaak heb gehoord in Nederland in de loop van de jaren.

“Ik ben een kind van God, uit genade alleen,” zei ik eens toen ik pas in Nederland was gekomen. “Maar hoe weet iemand dat hij echt een kind van God is?” vroeg iemand mij. “Omdat ik er zo vrijmoedig over sprak.”

“Een kind van God te zijn, uit genade alleen” was vaak het onderwerp van gesprek toen ik in 1980 naar Nederland kwam. Ik was 22 jaar oud in Israël, toen ik voor het eerst het evangelie van mijn verlossing door de Heere Jezus Christus in alle eenvoud hoorde.

Geen kerkgebouw, dominee, kinderdoop of kerkelijke belijdenis. Het was in de Sinaï woestijn, onder een hemel vol sterren: Bijbel in de hand en geloof in wat er geschreven staat.

In 1980 woonde ik tijdelijk in een klein dorp onder de rook van Gorinchem. Zij noemen het ook de “Biblebelt”: een strook van gemeenten waar relatief veel reformatorische christenen wonen en waar kerkgang, geloofsbeleving en traditionele waarden sterk aanwezig zijn.

Het waren de dagen vóór de grote kerkelijke verdeeldheid over onderwerpen zoals: **“Is de Bijbel werkelijk het Woord van God?”**, **“Heeft God echt man en vrouw geschapen?”** en nog veel meer.

Bij de familie Schep, waar ik op dat moment te gast was, las vader Schep altijd na het eten uit de Bijbel. Hij was ook actief in de kerk, en op zondag probeerde hij ervoor te zorgen dat de kinderen, die al volwassen waren, minstens één keer Gods huis, het kerkgebouw, bezochten.

Ik ben door zijn zoon Johan in Israël tot geloof gekomen, en nu ben ik te gast bij deze bijzondere familie die mij veel heeft geholpen om mijn eerste stappen in de wereld van geloof in de Heere Jezus Christus te zetten. Later heb ik bij de familie Schep mijn lieve vrouw Jeannet leren kennen.

“Een kind van God te zijn, uit genade alleen” is een reis naar een wereld van hardwerkende mensen die proberen traditionele waarden te bewaren, en toch op de een of andere manier nog steeds worstelen met een van de fundamentele Bijbelse waarheden: dat rechtvaardigheid alleen uit genade is, door het geloof. Als wij het evangelie van onze zaligheid geloven, dan kunnen wij met alle vrijmoedigheid zeggen: **“Ik ben een kind van God, uit genade alleen.”**

Veel leesplezier. Ik hoop en bid dat dit boek veel mensen zal helpen om Gods genade-evangelie beter te leren kennen. **15 Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader! Romeinen 8:15**

Voor God is de glorie Dov Avnon

Hoofdstuk 1

ABB, Vader – Aanneming tot kinderen

“Door Welken wij roepen: Abba, Vader!”

**“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!”
(Romeinen 8:15)**

4 Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen; Romeinen 9

Ik woon in Nederland vanaf 1980. Een klein land die toch bekend was geworden door haar harde werkers mentaliteit. Al hoewel mensen zijn hard werkers en soms heel godsdienstig velen hebben moeite om te zeggen **“Ik ben een kind van God uit genade alleen”**.

De Nederlander als “calvinistisch”

Als men zegt dat de Nederlander calvinistisch is, gaat dat terug op de invloed van de Reformatie en vooral van Johannes Calvijn. Zijn leer werd in de 16e en 17e eeuw diep in de samenleving verankerd. Daardoor werd het geloof niet alleen iets persoonlijks, maar ook een manier van leven en denken voor een heel volk.

De kern van het calvinisme sluit nauw aan bij wat Paulus in zijn brieven schrijft: Gods soevereiniteit en genade staan centraal, niet de verdienste van de mens. Uitverkiezing werd gezien als een Bijbels gegeven: God kiest, de mens roemt niet in zichzelf. Soberheid en gehoorzaamheid waren een gevolg van het geloofsleven.

“Want uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme.” (Efeze 2:8-9) Dit vers werd vaak aangehaald om te benadrukken dat redding alleen door Gods genade komt. **“Want degenen, die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn...” (Romeinen 8:29)** Een tekst die het idee van Gods uitverkiezing onderstreept.

“Het woord is getrouw, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben.” (1 Timotheüs 1:15) De nadruk op de zondigheid van de mens en de genade in Christus.

Zo groeide er in Nederland een calvinistische volksaard, die zich niet alleen uitte in de kerken, maar ook in nuchterheid, plichtsbesef en eenvoud in het dagelijks leven. Calvinisten kunnen soms moeilijk zeggen **“Ik ben een kind van God uit genade alleen”** omdat hun zekerheid vaak verbonden wordt aan “bevinding en uitverkiezing”,

terwijl in deze bedeling van Genade zekerheid wordt direct verbonden aan het geloof in Christus en Zijn volbrachte werk aan het kruis

In gesprek met de dominee

8 Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus; 9 Want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk; 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; Kolossensen 2

Of het nu gaat over een dominee, pastor of een joodse rabbi, men zegt vaak:

“Die zal het wel weten; hij heeft ervoor gestudeerd.” Daarmee doelt men op de theologische opleiding die zulke mensen hebben gevolgd. Het is vaak de kerkelijke leer die mensen ervan weerhoudt met volle zekerheid te kunnen zeggen: “Ik ben een kind van God, uit genade alleen.” Op dezelfde manier is het vaak de joodse traditie die een jood ervan weerhoudt te belijden dat Jezus de Messias en de Verlosser is.

Toen ik als jonge Bijbelgelovige in 1980 in Nederland kwam, verbaasde het mij hoe sterk sommige mensen hun dominee op een voetstuk plaatsten. Ik kon dat namelijk niet direct in de Bijbel terugvinden. Pas later begon ik beter te begrijpen hoe dit gegroeid is binnen de reformatorische en calvinistische traditie.

In de Bijbel zien we dat geestelijke leiders wel een belangrijke taak hebben, maar zij blijven dienaren van het Woord. De apostel Petrus schrijft over de oudsten:

“Hoedt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit bedwang, maar gewillig; noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed; noch als heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren, maar als voorbeelden der kudde.” 1 Petrus 5:2-3 (SV)

Daarom waarschuwt ook de Heere Jezus Zelf voor een verkeerde houding tegenover religieuze leiders. Hij zei tot het volk: **“De Schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gezeten op den stoel van Mozes; daarom al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken, want zij zeggen het en doen het niet.” Mattheüs 23:2-3 (SV)**

Wanneer er in het Nieuwe Testament over de Farizeeën wordt gesproken, gaat het niet in de eerste plaats over leugen of bedrog, maar over religieuze leiders die het Woord van God kenden, maar gaandeweg hun eigen tradities en regels daarboven gingen stellen. Daarom zei de Heere Jezus ook:

“Doch tevergeefs eren zij Mij, lerende leringen, die geboden van mensen zijn.” Mattheüs 15:9 (SV)

Het gevaar is dus niet alleen ongeloof, maar ook religie die zich langzaam verwijdert van het Woord van God en Gods genade evangelie zoals de Heere Jezus heeft aan de apostel Paulus bekend gemaakt.

daarom blijft het voor iedere gelovige noodzakelijk om zelf te toetsen wat er wordt geleerd. Hoeveel respect we ook hebben voor een dominee, pastor of rabbi, uiteindelijk blijft Gods Woord de hoogste autoriteit. De apostel Paulus waarschuwt hiervoor heel duidelijk:

“Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus.”

Kolossenzen 2:8 (SV)

Een mooi voorbeeld hiervan vinden we bij de gelovigen in Berea. Toen Paulus daar het evangelie verkondigde, namen zij zijn woorden niet zomaar aan omdat hij een apostel was. Zij toetsten wat zij hoorden aan de Schrift. Daarover staat geschreven: **“En dezen waren edeler dan die te Thessalonica waren, als die het Woord ontvingen met alle toegenegenheid, onderzoekende dagelijks de Schriften, of deze dingen alzo waren.” Handelingen 17:11 (SV)**

Dit voorbeeld laat zien dat zelfs wanneer een apostel sprak, de gelovigen werden geprezen omdat zij zelf de Schrift onderzochten. Het ware geestelijke leven rust dus niet op het gezag van een religieuze leider, maar op het Woord van God zelf. Iedere gelovige heeft daarom de verantwoordelijkheid om te luisteren, maar ook om te toetsen wat er wordt geleerd, zodat alles blijft in overeenstemming met de Schrift.

Het gevaar waar Paulus over spreekt komt vaak niet van openlijk ongeloof, maar juist van religieuze systemen die zich langzaam opbouwen rondom menselijke tradities. Wanneer dat gebeurt, kan de aandacht verschuiven van Christus naar mensen en hun gezag. Daarom is het voor iedere gelovige goed om steeds weer terug te keren naar de eenvoudige vraag: **Wat zegt de Schrift zelf?** Want uiteindelijk is niet een dominee, pastor of rabbi het hoofd van de gemeente, maar alleen de Heere Jezus Christus. **“En Hij is het hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente.” Kolossenzen 1:18 (SV)**

Over het algemeen blijkt dat veel kerkelijke leiders hebben moeite met de prediking over Gods genade evangelie en het volbrachte werk van Christus aan het kruis.

Wij zijn volmaakt in Hem, in Christus, en niet in onszelf. Wanneer wij naar ons huidige lichaam of naar ons dagelijks leven kijken, zien wij niets bijzonders; wij zijn nog steeds mensen zoals ieder ander hier op aarde. **3 Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Efeze 2:3**

Maar wanneer wij naar boven kijken, naar Christus en naar wat Hij voor ons aan het kruis volbracht heeft – zoals de apostel Paulus ons in al zijn brieven leert – dan ontdekken wij het grote verschil, en hoe diep de rijkdom van Gods genade is. **3 Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus. Efeze 1:3**

Wij kunnen dit vergelijken met Abraham: En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat de moeder in Sara verstorven was. En hij heeft aan de belofte van Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer.” (Romeinen 4:19-20)

Toen ik in 1980 vanuit Israël in Nederland kwam, ontmoette ik hier een volk van hardwerkende mensen, nuchter en trouw. Maar ik merkte ook iets anders: velen durfden niet met volle zekerheid te

zeggen: **“Ik ben een kind van God, uit genade alleen.”** Er bleef vaak twijfel: geldt het volbrachte werk van Christus ook werkelijk voor mij?

Hier in Nederland spreekt men vaak de vraag uit of iemand weet dat hij of zij een kind van God is uit genade alleen. Tegenwoordig is de uitdrukking **“bent u gered of verlost door het bloed van Christus?”** ook bekend bij veel mensen die de Bijbel als Gods Woord erkennen.

Toch zijn er steeds minder mensen vertrouwd met woorden als het evangelie van Gods genade of de bedeling van Gods genade.

De Geest der aanneming tot kinderen geldt voor Joden en heidenen die in deze bedeling van genade de Heere Jezus als hun Verlosser hebben aangenomen. Daardoor zijn zij Gods kinderen geworden. Het belangrijkste is dat zij dit ook weten en daarom met volle zekerheid kunnen roepen dat de God van Abraham, Isaak en Jakob – de Vader van onze Heere en Heiland Jezus Christus – hun Abba, Vader is.

De aanneming tot kinderen in Romeinen 9:4 gaat over Israël als volk, dat door God aangenomen was tot Zijn kinderen: “Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.” (Exodus 4:22-23) “Gijlieden zijt kinderen van den HEERE, uw God.” (Deuteronomium 14:1-2) “Als Israël een kind was, zo heb Ik hem liefgehad; en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.” (Hosea 11:1) Uit deze voorbeelden leren wij iets heel belangrijks: zekerheid. Wanneer wij God Abba, Vader kunnen noemen, weten wij zeker dat wij Zijn kinderen zijn. En in het geval van Israël wisten zij dat God hen had uitverkoren; dat gaf hoop en zekerheid. Ook vandaag is zekerheid het antwoord.

Hoofdstuk 2

Je bent een heiden

Efeze 2:11-12 (SV): Daarom, gedenkt, dat gij eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Heidenen zijn de volkeren. Zoals wij nu weten, was er een tijd dat God uit alle volkeren één volk heeft uitverkoren, waaruit later de Heere Jezus is geboren.

„Want gij zijt een heilig volk den HEERE uw God; u heeft de HEERE uw God uitverkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit al de volken, die op den aardbodem zijn.”* (Deuteronomium 7:6)

Er was ook een tijd dat het verbond van de besnijdenis het verschil maakte. Maar tegenwoordig bent u zonder Christus en zonder hoop in deze wereld, als u God niet als *Abba, Vader* kunt aanroepen. Als u de gave van het eeuwige leven door onze Heere Jezus Christus nog niet hebt aangenomen, geldt dit ook voor u.

„Want de bezoldiging der zonde is de dood; maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.”* (Romeinen 6:23)

Ik herinner me nog een Bijbelstudie, bijna veertig jaar geleden in Den Haag. We spraken over deze tekst en over de verborgenheid die de Heere Jezus aan Paulus heeft geopenbaard (Efeze 3:2,6).

Tijdens die studie wees ik iemand erop dat ook zij een heiden was. Dat raakte haar diep, want zij had altijd gedacht dat „heidenen” mensen waren in verre landen die God niet kenden. Maar de Schrift leert ons dat ieder mens, hoe vroom of kerkelijk ook, van nature zonder God in de wereld is.

Het raakte haar diep omdat zij, zoals velen toen, dacht dat zij – omdat zij als kind door haar ouders met water gedoopt en later kerkelijk belijdenis had gedaan – geen echte heiden meer was. Maar Paulus schrijft in Gods genade-evangelie veel over het feit dat zowel Joden als Grieken allen onder de zonde zijn:

„Wat dan? Zijn wij uitnemender? Ganselijk niet; want wij hebben tevoren beschuldigd, beiden Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn; gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één.”* (Romeinen 3:9-10)

Het is nooit eenvoudig geweest voor veel mensen, die jarenlang vanuit de preekstoel een ander evangelie hebben gehoord, om opeens gehoor te geven aan Gods genade-evangelie. Heiden betekent gewoon: volkeren, natiën. Wanneer de Statenvertaling het woord *heidenen* gebruikt, gaat het meestal over de niet-Joodse volken, dus mensen die niet tot het volk Israël behoren.

„En de heidenen zullen in Uw licht wandelen, en koningen in den glans, die u is opgegaan.”* (Jesaja 60:3) En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen.”* (Markus 16:15 – hier wordt „alle volken” bedoeld, dus ook de heidenen zullen deel hebben aan het duizendjarig Gods Koninkrijk hier op aarde).

Dus als Paulus onder de bedeling van genade zegt: „**Daarom gedenkt, dat gij eertijds heidenen waart in het vlees ...**” (Efeze 2:11)

dan bedoelt hij een tijd in het verleden waarin de volkeren geen hoop hadden, buiten de verbonden stonden die God met Israël had gesloten, en ook zonder Christus waren. Want toen Christus op aarde was, kwam Hij eerst tot de verloren schapen van het huis van Israël:

„**Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls.**”* (Mattheüs 10:6)

De Bijbelstudie ging verder en ik probeerde uit te leggen wat Paulus bedoelt met:

„**Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.**”* (Efeze 2:13)

Dat was toen, maar nu, onder deze bedeling van genade, is er een verandering gekomen: eigenlijk het goede nieuws. Waar de heidenen toen uitgesloten waren en zonder Christus, zijn zij nu nabij geworden. Dus aan het eind van de Bijbelstudie had ik goed nieuws voor die persoon die eerst diep geraakt was: *nabij geworden door het bloed van Christus*.

„Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gedaan ... opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap daaraan gedood hebbende. En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren. Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader.”* (Efeze 2:14-18)

Ik kan mij goed voorstellen dat, als iemand met open ogen en een gelovig hart Gods genade-evangelie leest zoals Paulus in al zijn brieven ons leert, hij of zij werkelijk met een geest van dankbaarheid vervuld wordt, zoals er staat:

„**Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!**”* (Romeinen 8:15)

Hoofdstuk 3

Een calvinistisch bolwerk

Sinds 1980 woon ik in Nederland. Dit land stond van oudsher bekend als een calvinistisch bolwerk, al leefden er altijd ook veel rooms-katholieken. Van de calvinisten wordt gezegd dat zij plichtsgetrouw en nuchter zijn, zuinig en hardwerkend, eenvoudig van levensstijl. Toch gaat het in mijn verhaal vooral om dat ene kenmerk dat hen zo onderscheidt: streng in het geloof.

Voor sommige calvinisme betekent niets, anderen spreken over calvinisme als theologische manier van denken, de bekende TULIP

- 1-1. Totale verdorvenheid
- 1-2. Onvoorwaardelijke verkiezing
- 1-3. Beperkte verzoening
- 1-4. Onweerstaanbare genade
- 1-5. Volharding van de heiligen

“Een kind van God uit genade alleen “ is geen theologische verlegenheid wat wel of niet waar. Het is een gesprek dat ik voer via het schrift met mensen dat ik lief heb net zoals Paulus zegt over Israël:

1 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat ik tot God voor Israël doe, is tot hun zaligheid. 2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand. 3 Want also zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen. Romeinen 10:1-4

Het is echt zo. Het is niet de gewoonte in Nederland om met teksten te gaan smijten of over schriften te gaan vechten. Het calvinisme is al paar honderden jaar oud en kent al genoeg kerk schuringen. Waarom zou ik met schriften gaan smijten als de gemiddelde Nederlandse calvinistische persoon vaak het alle begin niet meer weet en dat is Gods genade evangelie of beter gezegd de bedeling van genade zoals de Heere Jezus vanuit de Hemel heeft aan de apostel Paulus gegeven.

Sommige calvinistische mensen in Nederland tot deze dagen geloven dat zij geestelijk Israël. Wat dat betreft zij zijn niet beter . “een ijver tot God hebben” maar zonder het kennis dat wij leven onder genade en niet onder de wet. Verder soms sta ik verbaasd hoe sommige naast het belijden de naam van Jezus als Heere en het werk van verlossing aan het kruis toch hebben een vorm van eigen gerechtigheid rond zichzelf gebouwd en daar bedoel ik de bekende verbond theologie met de bekende kinderen doop.

zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen. Romeinen 10:1-4 . Het onderworpen aan God rechtvaardigheid is heel eenvoudig en toch veel mensen met calvinistische achtergrond hebben moeite om met volle mond te zeggen “Ik ben een kind van God uit genade alleen” omdat het staat geschreven : 25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Romeinen :4;25 Dat noem ik verlossing uit genade alleen door het geloof.

Ik ben geen geschiedenis expert maar als je terug in tijd kijkt dan zie je dat ooit calvinisme van vorm van staan voor een waarheid. De Tachtigjarige Oorlog (1568–1648) ging onder andere over godsdienst vrijheid De Noordelijke Nederlanden verzetten zich tegen de verplichte rooms-katholieke religie en de harde vervolging van protestanten (vooral calvinisten) door Spanje.

Je kan bevrijd zijn van een religieuze systeem en vallen in de andere religieuze systeem. In dat verband Paulus leert ons : **17 De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. 2 Korintiërs 3**

Nog even over bloemen spreken TULIP. Ik sta soms verbaasd hoe jonge mensen die leden zijn van een of de andere calvinistische kerken in ons land nog steeds geloven dat “Totale verdorvenheid” is dat je ook niet kan geloven of iets aannemen. Daar over heb ik aparte hoofdstuk geschreven. Zo belangrijk het is

6 Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem; Kolossensen 2

Onvoorwaardelijke verkiezing ? ja dat is wat wij leren in deze bedeling van Genade.

4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde; - Efeze 1:4

8 Schaam u dan niet der getuigenis onzes Heeren, noch mijns die Zijn gevangene ben; maar lijd verdrukkingen met het Evangelie, naar de kracht Gods; 9 Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen; 2 Timotheüs 1:9

Beperkte verzoening – God heeft een lichaam van gelovigen voor de grondleging van der wereld gekozen uit verkoren en nu roept God iedereen met zichzelf te verzoenen. Dat betekent iedereen . Dus misschien echte calvinist ben ik niet maar alle belangrijk is dat wij het volgende weten:

20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. 2 Korinthiërs 5:20

Onweerstaanbare genade – Ik zou niet weten waarom zou iemand weerstand hebben tegenover de prediking van het evangelie.

Een kind van God uit genade alleen is oorspronkelijk in het Nederlands geschreven over mensen en voor mensen met wie ik leef al 43 jaar samen. Een samenleving die langzaam aan het verpauperen zijn. Kerkgebouwen die leegstaan is een ding maar nieuwgeneratie die Gods woord de Bijbel niet meer kent is iets heel anders in het land die ooit calvinistisch werd genoemd.

Wij kunnen al met de moderne AI het hele verhaal makkelijk vertalen en mensen overal verlichten maar “een kind van God uit genade alleen” is een blijft een geschreven getuigenis voor velen die nog steeds moeite hebben van het idee dat wij niet meer onder de prediking van de wet van Mozes leven maar onder genade. Ik moet denken aan sommige met veel moeite de vloek van de wet van zichzelf kunnen af nemen

Streng in het geloof zijn is op zichzelf geen slechte eigenschap. In 2025 zien we immers dat velen het geloof allang achter zich hebben gelaten. Ik doel dan op het geloof dat teruggaat naar de Bijbel: de verlossing uit genade alleen, het belijden van de Godheid van Christus, het erkennen dat de Bijbel werkelijk Gods Woord is. In dat licht is het misschien niet zo verkeerd dat er onder de calvinisten nog altijd mensen zijn die streng in hun geloof blijven want juist die standvastigheid hoeft niet per se een zwakte te zijn, maar kan ook een kracht betekenen.

In de loop der jaren heb ik veel mensen mogen ontmoeten die waren opgevoed met een streng calvinistisch geloof in de Bijbel. Toen zij echter meer hoorden over het evangelie van Gods genade en de bedeling van genade, veranderde hun geloof. Het bleef streng, maar op een andere manier: niet langer ingegeven door wat hun jarenlang was opgelegd door kerkelijke geleerden, maar geworteld in wat er werkelijk in de Schrift staat voor deze bedeling van Genade.

Zo sprak ik eens met iemand die altijd had geleefd onder de zware last van regels en geboden. Hij wist wel dat Christus voor de zonden gestorven was, maar toch bleef hij twijfelen of hij wel “uitverkoren” was. Pas toen hij Romeinen 3:24 las “en worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is” viel er een last van hem af. Zijn geloof bleef serieus en toegewijd, maar kreeg een nieuwe toon: niet langer angstig en bedrukt, maar gedragen door vreugde en zekerheid in Gods genade.

Ook herinner ik me een vrouw die haar hele leven had geprobeerd zich waardig te maken voor God. Ze was trouw in kerkbezoek, in gebeden en in goede werken, maar in haar hart bleef de onrust. Toen ze Efeze 2:8–9 ontdekte **“Want uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme”** vond zij eindelijk rust. Voor het eerst durfde zij te zeggen: “Ik ben een kind van God, niet door mijn inspanningen, maar door Zijn genade alleen.” Haar strengheid verdween niet, maar ze kreeg een nieuwe strengheid: vasthouden aan de zekerheid van Gods Woord, niet aan menselijke inzet.

Toch vraag ik mijzelf nog steeds af: hoe komt het dat deze hardwerkende calvinistische mensen die toch streng in het geloof zijn en trouw de kerk bezoeken nog steeds zeggen: “Ik kan mij Gods hemelse zegeningen in Christus niet toe-eigenen, want ik weet niet of het ook voor mij is.”

Met die hemelse zegeningen bedoel ik Paulus’ woorden in Efeze 1:1-13: **“...ons uitverkoren heeft in Hem...” (vers 4) “...verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus...” (vers 5)**

“...door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde; 7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade.”

Hoofdstuk 4

Dov je bent een bedrieger

Galaten 6:3 “Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf.”

Wanneer je wandelt op het pad naar het land van Gods genade, kom je allerlei mensen tegen en voer je vele gesprekken.

Het is nooit prettig wanneer iemand je een bedrieger noemt. Ik werk met mijn eigen handen en ben ervan overtuigd dat wat ik vertel over de bedeling van genade waar is – althans, dat geloof ik.

Later ontdekte ik dat men eigenlijk doelde op zelfbedrog. Daarmee bedoelen ze dat, wanneer je zegt: “Ik ben een kind van God uit genade alleen,” of: “Ik ben gered door het bloed van Christus en ga daardoor naar de hemel,” het toch misschien niet waar blijkt te zijn, en dat men je dan voorhoudt: “Dan kom je bedrogen uit.”

1 Korinthe 3:18 “Dat niemand zichzelf bedriege. Indien iemand onder u dunkt wijs te zijn in deze wereld, die worde dwaas, opdat hij wijs moge worden.” 1 Johannes 1:8 “Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet.”

De Schrift leert ons dat een mens niet slechts door anderen, maar evenzeer door zichzelf kan worden bedrogen.

Wanneer iemand het Woord slechts hoort, maar het niet doet, dan bedriegt hij zichzelf (Jakobus 1:22).

Wanneer iemand meent iets te zijn, omdat hij of zij een lange universitaire theologische opleiding heeft gevolgd, en toch de waarheid van de bedeling der genade niet kent, dan vergist hij of zij zich (Galaten 6:3).

En wie zegt geen zonde te hebben, misleidt zijn eigen hart, en de waarheid is niet in hem (1 Johannes 1:8). Is een voorbeeld voor mensen die veel in Gods genade roemen maar aan de andere kan nog streeds onder de macht van de zonden zitten: indien iemand, een broeder genaamd zijnde, een hoereerder is, 1 Korinthe 5:1-11

Men kan de schuld niet uitsluitend afschuiven op de leer van de kerk, want het gevaar ligt niet alleen buiten ons, maar juist ook in ons eigen denken en gevoelen. Daarom vermaant Paulus: “Dat niemand zichzelf bedriege” (1 Korinthe 3:18).

De toetssteen blijft te allen tijde het Woord van God, de Bijbel, en de waarheid van het evangelie van Gods genade, zoals de Heere Jezus die aan ons door de apostel Paulus heeft geopenbaard. Alleen daarin ligt onze zekerheid, niet in onszelf.

“Dov, je bent een bedrieger.” Zo klinkt het uit de mond van mensen die jarenlang onder een kerkelijke leer zitten, voortgekomen uit de dagen van de Reformatie. Het gevaar wordt nog groter wanneer deze leer in boeken wordt vastgelegd en door sommigen bijna op gelijke hoogte wordt gesteld met het Woord van God de Bijbel.

8 Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere ...naar de overlevering der mensen... Kolossensen 2

Markus 7:8–9, 13 “Want nalatende het gebod Gods, houdt gij de overlevering der mensen aan,....

Wat dat betreft blijkt duidelijk dat, of iemand nu een Jood is of zogenaamd christelijk is opgevoed, de natuur van de mens dezelfde blijft. Het ligt in de aard van het vlees dat men vroeg of laat de overleveringen der vaders op gelijke hoogte stelt met, of zelfs verheft boven, het heilige Woord van God.”

Wanneer echter iemand leert buiten de gevestigde kerkelijke traditie, en spreekt over het onderwerp “een kind van God, uit genade alleen”, dan klinkt al snel het oordeel: hij bedriegt zichzelf want stel dat het niet waar is?

Toen ik pas in Nederland kwam, hoorde ik vaak de vraag: “Als het werkelijk zo is dat men een kind van God wordt uit genade alleen, hoe komt het dan dat mijn predikant dit niet weet, terwijl hij toch jaren theologie heeft gestudeerd?”

Mijn antwoord was steeds: waarschijnlijk heeft hij nooit verstaan dat juist de apostel Paulus als eerste de bedeling van de genade van de Heere heeft ontvangen.

“En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!” (Galaten 4:6)

“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!” (Romeinen 8:15)

Theologie betekent weliswaar “leer van God”, maar wat kerken over de God van de Bijbel onderwijzen, is dikwijls iets anders. Er zijn vele kerken, maar er is slechts één Gemeente: het Lichaam van Christus.

De zekerheid dat iemand een kind van God is, uit genade alleen, is geankerd in het evangelie van Gods genade, zoals de Heere Jezus vanuit de hemel aan de apostel Paulus heeft bekendgemaakt.

Wanneer iemand echter wet en genade blijft vermengen, of geloof met werken, zal hij waarschijnlijk nooit tot die Bijbelse zekerheid komen.

Dan is het altijd gemakkelijk om te roepen: “Dov, je bent een bedrieger.”

Romeinen 11:6. “En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer. En indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.”

Laten wij opnieuw stilstaan bij de vraag: “Bedriegt Dov zichzelf en ook anderen, wanneer hij zegt: ‘Ik ben een kind van God, uit genade alleen?’”

De apostel Paulus schrijft immers: “Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt” (1 Korinthiërs 15:2).

Hier wijst Paulus op het gevaar van een geloof dat slechts uiterlijk is, en daarom uiteindelijk tevergeefs: “Beproeft uzelf, of gij in het geloof zijt; beproeft uzelf; of erkent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is? Tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt” (2 Korintheërs 13:5).

Wanneer Paulus zegt: “Of erkent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is?” (2 Korintheërs 13:5), wijst hij op het wezenlijke kenmerk van het ware geloof. Er is slechts één manier waarop Christus in de gelovige woont: door de werking van de Heilige Geest in deze bedeling van Genade.

De Heilige Geest verenigt ons met Christus en maakt ons deel van Zijn lichaam en dat gebeurt niet met water “Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrengd” (1 Korintheërs 12:13).

God de Heilige Geest verzegelt ons tot de dag van de verlossing:

“In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing van het verkregene, tot prijs Zijner heerlijkheid”* (Efeze 1:13–14).

Let goed op: het evangelie van onze zaligheid is volkomen duidelijk: dat Jezus Christus onze God is, en dat Hij aan het kruis gestorven is voor onze zonden en opgestaan voor onze rechtvaardigheid. Zoals Paulus zegt: “Dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften” (1 Korintheërs 15:3–4).

Dit evangelie is niet gegrond in kerkelijke tradities, noch in menselijke gevoelens of religieuze ervaringen, maar alleen in het onfeilbare Woord van God. Daarom waarschuwt Paulus scherp tegen elke afwijking:

“Ik verwonder mij, dat gij al zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie; daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verdraaien. Doch al ware het ook, dat wij of een engel uit de hemel u een ander Evangelie verkondigde, dan hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!” (Galaten 1:6–8).

De kern is dus dit: het enige ware evangelie is dat van de Heere Jezus Christus, God geopenbaard in het vlees (1 Timotheüs 3:16), gestorven en opgestaan tot onze rechtvaardiging (Romeinen 4:25).

Hier is je zin eenvoudiger en grammaticaal vloeiender gemaakt:

Alle menselijke toevoegingen in deze bedeling van genade – zoals kinderdoop, volwassenendoop, besnijdenis, tradities of gevoelens – die het fundament vervangen of vertroebelen, leiden tot een ander evangelie. En dat is niet meer het evangelie van Gods genade, zoals de Heere Jezus het oorspronkelijk vanuit de hemel aan de apostel Paulus heeft geopenbaard.

Paulus gaat nog verder en maakt dit nog dieper en duidelijk in Romeinen hoofdstuk 8

“Doch zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe. En indien Christus in u is, zo is wel het lichaam dood om der zonde wil, maar de Geest is leven om der gerechtigheid wil. En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont” (Romeinen 8:9–11).

Hier zien wij dat de aanwezigheid van de Heilige Geest in de gelovige tegelijk het bewijs én de belofte is van het leven in Christus. Waar de Geest woont, daar woont Christus Zelf. En waar Christus woont, daar is de zekerheid van eeuwig leven.

“Een kind Van God te zijn uit genade alleen” Wij kunnen niet zeggen “Christus is in mij.” door menselijke inzet, religieuze gewoonten of gevoelens . Wij kunnen “Christus is in mij zeggen enkel door het geloof, waardoor wij de Heilige Geest ontvangen en verzegeld worden.

En deze Geest getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn (Romeinen 8:16). Zo wordt de belijdenis werkelijkheid: “Christus in u, de hoop der heerlijkheid” (Kolossenzen 1:27).

Dov, je bent een bedrieger!

Maar ben ik echt een bedrieger omdat ik de Bijbel geloof en niet de menselijke tradities? Ben ik een bedrieger omdat ik leef in de vrijheid waarover staat: **“Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft” (Galaten 5:1)?**

Paulus zegt: ***“Indien gij u laat besnijden, zo zal u Christus geen nut doen”*** (Galaten 5:2). Dat gebeurt ook wanneer mensen in deze tijd proberen het geloof te bevestigen door besnijdenis of door kinderdoop.

En verder: **“Gij zijt van Christus vervreemd, gij die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen”*** (Galaten 5:4).

Voordat iemand mij dus een bedrieger noemt omdat ik het evangelie van Gods genade verkondig en leer dat iemand alleen uit genade een kind van God kan zijn, zou diegene zichzelf eerst moeten afvragen: **“Sta ik echt in het geloof? Ben ik werkelijk een kind van God uit genade alleen? Vertrouw ik op Gods Woord voor deze tijd van genade, of volg ik slechts een menselijke traditie?”**

Het ware evangelie van Gods Genade is eenvoudig: een kind van God ben je alleen uit genade, door geloof in de Heere Jezus Christus. Niet door tradities, rituelen of gevoelens, maar door Gods Woord. Wie daarop vertrouwt, staat werkelijk in de vrijheid waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt (Galaten 5:1).

Hoofdstuk 5

AANNEMEN / GELOVEN

Toen ik in 1980 naar Nederland kwam, was het aantal mensen dat betrokken was bij de Nederlandse hervormde of gereformeerde christelijke kerk, zoals ik het noem, veel groter dan nu. Veel mensen met wie ik sprak en nog steeds spreek konden niet met volle zekerheid zeggen: **“Ik ben een kind van God uit genade alleen.”**

Uiteraard is er altijd verschil tussen mensen. De muur van een kerkgebouw kan een waar geloof in de Heere Jezus niet tegenhouden. **“Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods” (Romeinen 10:17).** Toch blijven sommige mensen worstelen, terwijl het aannemen van Gods genade eenvoudiger is dan men denkt. **“...de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere.” (Romeinen 6:23)**

In elke kerkelijke structuur zijn er altijd mensen die werkelijk het evangelie van hun verlossing hebben aangenomen en anderen niet. Sommigen blijven vasthouden aan tradities, alsof die hun kunnen redden. Vaak is hun enige “vaste grond” het ritueel van de kinderdoop of het feit dat zij ooit een kerkelijk belijdenis hebben gedaan.

Het evangelie van onze verlossing ligt niet in een menselijke gebruiken, maar in het geloof in Christus en zijn volbrachte werk aan het kruis. Het was ook in de tijd van Paulus niet eenvoudig voor sommige om het joodse traditie los te laten en volledig op Gods genade en het werk van Christus aan het kruis te vertrouwen.

de wijze van Mozes

1 En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden. Handelingen 15 - 21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen. Handelingen 21:21

Mensen over het algemeen geloven iets en vinden niet aangenaam wanneer iemand opmerkingen heeft op de wijze waarop zij geloven. Soms zeggen zij “Het is iets persoonlijk” Paulus voegt er bij: ...indien gij het behoudt op zodanige wijze... 1 Korintheërs 15:2

Paulus heeft het hier niet over het verliezen van je redding. Hij spreekt over het vasthouden aan het juiste evangelie dat hij verkondigd heeft. “Christus stierf voor onze zonden, Hij werd begraven, Hij is opgestaan op de derde dag (1 1 Korintheërs 15 :3–4)

Dit is het fundament van het evangelie van Gods genade.

ligt een deksel op hun hart.

Het evangelie op zich is niet moeilijk. Het staat heel duidelijk - 18 Want het woord des cruises is wel degenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods; 1 Korinthe 1:18 Paulus spreekt verder in dat stuk tot vers 31 dat niet vele wijze mensen naar het vlees geloven in het evangelie. Men zegt vaak “het is te makkelijk”. De reden dat het evangelie is te makkelijk is omdat God wil dat mensen zullen alleen in Zijn volbrachte werk roemen.

30 Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; 31 Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere. 1 Korinthe 1:30

Als het evangelie is zo eenvoudig. Hoe komt dan dat mensen vinden het nog steeds moeilijk te geloven of te vertrouwen. Ik denk met namen over mensen met kerkelijke achtergrond die met de Bijbel zijn opgevoed.

Het antwoord dat ik heb het over is vaak wegens het religieuze systeem waarin iemand zit of er in op gegroeid. Het is n.l. volgens de apostel Paulus het verkondiging van de wet van Mozes onder deze bedeling van genade die grootten deels zorgt voor de geestelijk blindheid. Hoe kan dat de wijsheid dat God heeft ooit aan het volk Israël gegeven, in de bedeling van genade de oorzaak voor geestelijk blindheid wordt?

14 Maar hun zinnen zijn verhard geworden; want tot op den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door Christus te niet gedaan wordt. 15 Maar tot den huidige dag toe, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt een deksel op hun hart. 16 Doch zo wanneer het tot den Heere zal bekeerd zijn, zo wordt het deksel weggenomen. 17 De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. 2 Korinthe 3

Paulus verwijst hier naar Exodus 34:29–35, Mozes' gezicht straalde na zijn ontmoeting met God De Israëlieten konden dat licht niet verdragen Dus droeg Mozes een bedekking (vail)

Het gaat hier over geestelijke bedekking, een blindheid van het hart waardoor iemand de betekenis van de Schrift niet ziet, vooral als het gaat om: Jezus Christus is onze Heere en verlosser en dat Hij het einde van de wet is. Hij heeft het wet vervuld met Zijn dood aan het kruis. Dat gerechtigheid komt alleen door geloof en niet door werken.

Paulus verbindt dit met Mozes, omdat “Mozes lezen” betekent:

de wet lezen, maar de Christus ervan niet zien. Paulus zegt: net zoals die bedekking het licht verborg, zo is er nu een bedekking op hun hart wanneer zij de Schrift lezen zonder Christus te zien. Zonder te erkennen dat Christus is het einde der wet. Romeinen 10:4 “Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.”

3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; 1 Korinthe 15 - 9 Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere

Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden. 10 Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

Ja, als je niet gelooft in de basis van het evangelie voor je eigen behoud, is het geen wonder dat je God niet met volle overtuiging “Abba, Vader” kunt noemen. Triest, maar zo is het nu eenmaal.

De Schrift zegt immers: **“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!” (Romeinen 8:15)**

Van alleen elke zondag een kerkgebouw bezoeken, wordt niemand zalig. God rekent ons fysiek kerkbezoek zonder geloof niet tot rechtvaardigheid. Denk altijd terug aan Abraham, en hoe hij door geloof gerechtvaardigd werd.

“En hij geloofde den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.”(Genesis 15:6)

Toch zijn er gelukkig ook mensen die uit traditie of uit geestelijke behoefte elke zondag een kerkgebouw bezoeken, en die wél geloven in de basis van het geloof in Christus voor deze tijd, zoals ik het noem. Zij geloven dat Jezus en de Vader één zijn. Zij geloven dat de Heere Jezus aan het kruis voor hun zonden gestorven is en daarna is opgestaan.

“Die overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.” (Romeinen 4:25)

Maar hoewel zij dit geloven, zit er toch een “kink in de kabel”. Na vele jaren, soms zelfs hun hele leven, kunnen zij nog steeds niet met volle zekerheid zeggen: “Ik ben een kind van God uit genade alleen. Triest, maar zo is het nu eenmaal.

Toen ik voor het eerst uit Israël kwam en hoorde dat iemand aan de ene kant gelooft, maar dat aan de andere kant de kerkelijke leer hem de zekerheid in het geloof ontnemt, vond ik dat heel vreemd – en dat vind ik nog steeds.

Stel je voor: je hebt een lieve vader en moeder, maar je twijfelt je hele leven of zij wel echt je ouders zijn. Hoe onbegrijpelijk zou dat zijn? Bij de God van de Bijbel is zo’n twijfel niet nodig. Ja is ja, nee is nee.

heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw

4 Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet; 5 Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. 6 En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! 7 Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus. Galaten 4

Wij spreken graag over Gods liefde. Velen kennen Johannes 3:16: “Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe.”

Ja, dat heeft God ook gedaan. De geboorte van Christus was het begin van Gods liefde, maar het ging verder – tot aan Zijn liefde aan het kruis, voor zondige mensen. “Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.” (Romeinen 5:8)

Daarom wil ik nu spreken over het woord AANNEMEN. Als u geloven moeilijk vindt, begrijpt u het misschien beter wanneer we spreken over aannemen. Want uiteindelijk is het de vraag of wij Gods woorden voor deze bedeling van genade aannemen, of niet. God heeft in Christus alles gedaan om ons van de vloek van de wet te verlossen.

“Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.” (Galaten 3:13)

Niet alleen dit: Hij heeft ons ook Zijn Geest gegeven, zodat wij Hem “Abba, Vader” kunnen noemen. “En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!” (Galaten 4:6)

En toch zijn er mensen die in onzekerheid blijven, in ongeloof. Ik begrijp dat in ieder geval niet.

Hoofdstuk 6

Het geloof

“Geloof u?” vraag ik wel eens aan mensen. Dan kijken ze soms om zich heen of naar boven, alsof ze zoeken naar het juiste antwoord. Als je niet echt gelooft, is het soms beter om gewoon eerlijk te zeggen: “nee ik geloof het niet”

Ik schrijf deze beschouwing in het Nederlands, maar er zijn ook mensen die de Engelse vertaling gebruiken, terwijl het onderwerp juist betrekking heeft op de Nederlandse situatie.

Aannemen of geloven gaat over kerkelijke mensen met een calvinistische achtergrond. Voor velen van hen is geloof iets dat God de mens apart moet geven. Daarom vinden zij dat je niet zomaar zelf kunt zeggen: **“Ik ben een kind van God, uit genade alleen.”** Zo denken zij, en zo denken ook veel mensen die menselijke tradities boven het Woord van God stellen.

“Het geloof moet mij eerst gegeven worden.” Dat zeggen mensen wel eens op basis van Gods woord: **Efeze 2:8-9 (SV): “Want uit genade zijt gij zalig geworden, door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme.”**

Filippenzen 1:29 (SV): “Want ulieden is uit genade gegeven in de zaak van Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden.”

Als de mens door de erfzonde (Romeinen 5:12) is zo verdorven, slecht geworden of hoe je dit ook kan noemen en geen enkel vermogen of kracht van zich zelf heeft om God te zoeken of Hem te geloven. Waarom spreekt Paulus zo vaak in zijn brieven over genade en geloof

17 Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven. Romeinen 1;17

Als de mens door de erfzonde (Romeinen 5:12) is zo verdorven, slecht geworden of hoe je dit ook kan noemen en geen enkel vermogen of kracht van zich zelf heeft om God te zoeken of Hem te geloven. Waarom Paulus verkondigt evangelie en nog zegt dat de broeders hebben het aangenomen en zij staan er op.

Als het helemaal niet kan waarom worden zij nog gewaarschuwd om niet te vergeeft te geloven.

1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Geloof te vergeef is niet omdat wij kunnen het evangelie van onze zaligheid niet zomaar ontvangen. Het geloof te vergeef is omdat wij niet geloven of aannemen wat God vandaag zegt dat wij moeten geloven om gered te worden.

3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften; 1 Korintheërs 15;2.-5

en dat niet uit u, het is Gods gave;

Wanneer Paulus schrijft - en dat niet uit u, het is Gods gave; het is niet bedoeld om de verdorvenheid van de mens te benadrukken maar het tegendeel dat wij zijn uit Gods genade gered omdat wij geloven in wat God heeft gedaan en niet in eigen werken.

Mensen nemen heel vaak woorden en zinnen uit hun verband en gaan daarop en heel ingewikkelde theorie bouwen. Als wij gewoon de hoofdstuk gaan lezen dan zien wij heel duidelijk dat het: **en dat niet uit u, het is Gods gave;** gaat om het feit dat God is de genen die alles is aan het kruis vol bracht zodat wij het alleen moeten aannemen en meer niet

In efeze hoofdstuk 1 verzen 1-10 lezen wij hoe God heeft dode mensen levend gemaakt door onze Heere Jezus Christus op basis van genade door het geloof.

1 En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden;

Dood in misdaden en zonden betekent niet dat wij kunnen niet Gods gave van eeuwige leven in onze Heere Jezus ontvangen

4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, 5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

Nogmaals het zelfde hemelse feit. Wij waren dood in misdaden en God in zijn liefde heeft ons levend gemaakt.

6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;7 Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Weer het zelfde gebeurtenissen. God in Zijn goedertierenheid en genade wekt op zondige mensen in Jezus Christus en geef hen plaats in de hemel voor zijn glorie.

Hoofdstuk 7

Het geloof nu is een vaste grond

Hebreeën 11:1 “Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet.”

Hoe kunnen mensen nog steeds zeggen: het geloof moet mij gegeven worden, want een mens kan het niet uit eigen kracht hebben – alleen door Gods werk in het hart?

Het geloof is niet je eigen geloof. Het geloof is de vervulling van Gods Woord: “Het geloof komt door het horen, en het horen door Gods Woord.” Gods Woord is de vaste grond die ons verkondigt dat Jezus de Heere is, dat Hij aan het kruis voor onze zonden gestorven is en is opgestaan.

Hebreeën 11:3 “Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, also dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden.” Kolossenzen 1:15–16 “Dewelke het Beeld is des onzienlijke Gods, de Eerstgeborene aller creaturen. Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen.”

Wij verstaan hoe God de wereld heeft geschapen, omdat het geschreven staat. En daar heeft men meestal geen moeite mee: men gelooft het scheppingsverhaal omdat het in Gods Woord staat. Zo geloven wij ook in de Godheid van Christus, dat door Hem alle dingen geschapen zijn, omdat het geschreven staat. Ook dat geloven wij zonder moeite en daarin zijn wij verzekerd.

Hebreeën 11:6 “Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen; want die tot God komt, moet geloven dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.”

Iedereen met een calvinistische Bijbelachtergrond weet dat geloof en God samengaan. Je kunt niet iets beginnen met de God van de Bijbel zonder een basis van geloof, namelijk dat Hij is en dat Hij beloont wie Hem zoeken. Bijvoorbeeld:

Romeinen 6:23 “Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.” Hebreeën 11:4 “Door het geloof heeft Abel een meerdere offerande Gode geofferd dan Kaïn.”

Waarom was Abels offer goed en dat van Kaïn niet? Omdat Abel luisterde naar wat God zei. Hij zat niet afzijdig en zei: het moet mij eerst gegeven worden. Nee, hij luisterde naar God, hij geloofde God, en hij deed wat God behaagde. Abraham – gerechtvaardigd door geloof Hebreeën 11:8 “Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest...” Genesis 15:6

“En hij geloofde den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.” Abraham is het beste voorbeeld van wat geloof is. Geloof is niet iets mystieks, maar ligt binnen handbereik, als je tenminste weet wat je moet geloven om gerechtvaardigd te worden.

Genesis 15:5 “Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!” En dat geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend. Wat moeten wij geloven onder de bedeling van genade om gerechtvaardigd te worden? Romeinen 4:25 “Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.” Zie ook: Romeinen 10:9–13 en 1 Korinthe 15:1–5.

Abraham geloofde wat God op dat moment tot hem sprak, en dat geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend. Niet zijn daden, niet zijn besnijdenis, maar zijn vertrouwen op Gods belofte.

Het is alsof God nu via Zijn Woord tot ons zegt: Ik ben aan het kruis voor uw zonden gestorven en opgestaan, en u gelooft het. Dan worden wij ook gerechtvaardigd, net zoals Abraham toen.

Romeinen 4:1–3 “Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees? Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God. Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot gerechtigheid.”

Wie meent door eigen religieuze werken gerechtvaardigd te worden, ontvangt alleen roem voor zichzelf. Maar Abraham werd niet gerechtvaardigd door besnijdenis, doop of kerklidmaatschap. God rekende hem alleen zijn geloof toe. **Romeinen 4:9–11 “...Want wij zeggen, dat Abraham het geloof tot gerechtigheid is toegerekend... Niet in de besnijdenis, maar in de voorhuid.”**

Abraham werd alleen door geloof gerechtvaardigd! En sterker nog: hij was toen een heiden en onbesneden in het vlees. Dus niet alleen voor Joden, maar ook voor heidenen geldt dat rechtvaardiging door geloof is. Romeinen 4:20–22 “En hij heeft aan de belofte Gods niet gewankeld door ongelooft, maar is versterkt geweest in het geloof, gevende God de eer; en ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen. Daarom is het hem ook tot gerechtigheid gerekend.”

De kracht van Abrahams geloof was dat hij God volledig vertrouwde, ondanks dat het menselijk onmogelijk leek.

Galaten 3:6, 8–9 “Gelijkerwijs Abraham God geloofd heeft, en het is hem tot gerechtigheid gerekend... In u zullen al de volken gezegend worden. Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.” Rechtvaardiging uit geloof is dus niet beperkt tot Israël, maar geldt voor alle volken in deze bedeling van Genade

Abraham werd gerechtvaardigd door geloof, niet door werken. Geloof is het aannemen van wat God op dat moment zegt. De werken der wet (zoals besnijdenis of offers) konden niet rechtvaardigen, evenmin als religieuze tradities vandaag. Abrahams geloof was geen lege belijdenis, maar een levend vertrouwen dat God Zijn belofte zou vervullen. Abraham werd gerechtvaardigd vóór zijn besnijdenis. Zo wordt ook ons de rechtvaardigheid door het geloof aangeboden.

Daarom kunnen wij God niet de schuld geven van ons ongelooft, alsof Hij ons nog iets zou moeten geven. Het evangelie van Gods genade wordt verkondigd: wie gelooft, wordt gerechtvaardigd – net als Abraham.

Hoofdstuk 8

Bevinding

Wij leven in 2025, en nog steeds zijn er in Nederland mensen die het moeilijk vinden om God Abba, Vader te noemen. Met andere woorden: zij aarzelen te erkennen dat zij Gods kinderen zijn – uit genade alleen, door het geloof. Zekerheid van de verlossing door het bloed van Christus lijkt voor velen geen vanzelfsprekendheid te zijn.

“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!”* (Romeinen 8:15) “Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.” (Romeinen 8:1) “In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade.” (Efeze 1:7)

Hebben wij nog innerlijke ervaringen en een duidelijke stem van God nodig om Gods genade-evangelie in de Heere Jezus Christus te mogen ontvangen? Nederland telt nog vele mensen die trouw elke zondag naar de kerk gaan, hun kerkelijke belijdenis hebben gedaan en die toch om de een of andere reden niet kunnen zeggen: “Ik ben een kind van God, uit genade alleen.”

Sommige mensen denken dat God door een bijzondere innerlijke ervaring duidelijk maakt dat Zijn genade in de Heere Jezus Christus ook voor hén is. Dat men eerst diepe zondekennis moet hebben, alsof je moet zien hoe totaal verloren je bent. Alsof je eerst lang moet strijden en worstelen, tot het moment komt dat God persoonlijk openbaart dat je een kind van Hem bent.

Dat klinkt misschien heel geestelijk of onderdanig tegenover God, maar de vraag is: is het waar? Is dit wat de Bijbel leert voor deze bedeling van genade over wat bevinding is? Is het waar dat “het ons nog gegeven moet worden,” terwijl het allang door de Heere gegeven is?

Romeinen 5 laat zien wat de volgorde is: “Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.” (vers 1–2)

De toegang tot Gods genade is dus door het geloof, niet door ervaring. Standvastigheid rust niet op gevoelens, maar op wat God werkelijk gedaan heeft in Christus aan het kruis. Wat daarna volgt — verdrukkingen, lijdzaamheid, bevinding, hoop — is vrucht van die vrede met God door Jezus Christus (vers 3–4). Het is het werk van de Heilige Geest, die ons verzegeld heeft (Efeze 1:13–14).

“En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.” (Romeinen 5:5) “Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.” (Romeinen 5:8) “Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn.” (Romeinen 5:9)

Wanneer je wandelt op het pad naar het land van Gods genade, ontmoet je allerlei mensen en voer je vele gesprekken. Je zou hen graag meteen overtuigen met de woorden van Gods genade, maar zo

eenvoudig werkt het vaak niet. Je kunt niet zomaar in één moment de traditie van vele jaren uit mensen wegnemen.

Daarom zegt Paulus in Efeze 4:15: **“Maar de waarheid betrachtende in liefde, alleszins opwassen in Hem, Die het Hoofd is, Christus.”**

Dat betekent: spreek altijd de waarheid, maar doe het in liefde — ook wanneer anderen blijven vasthouden aan oude gewoonten of gedachten. Zo groeien wij samen in Christus.

Het geschenk is al afgeleverd. Romeinen 8:15 spreekt over de individuele gelovige die zegt: “Ik ben een kind van God, uit genade alleen.” In Romeinen 9:4 gaat het over Israël als volk, dat wist en de zekerheid had dat God hen had uitverkoren.

U en ik leven vandaag in de bedeling van Gods genade. Als wij werkelijk geloven dat God spreekt door Zijn Woord en niet door onze ervaringen, hoe indrukwekkend die ook kunnen zijn — dan ontvangen wij het geschenk van het eeuwige leven door Jezus Christus met open armen en zeggen: “Dank U, Heere, het is volbracht!”

“Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.” (Romeinen 5:10–11)

Hoofdstuk 9

vergeving der zonden

Vergeving van zonden door het bloed van Christus aan het kruis is er uit genade alleen en het is volbracht. De vraag is kunnen wij het aannemen zoals wij ook hebben aangenomen dat wij “Gods kinderen uit genade alleen?

38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt; 39 En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt. Handelingen 13:38-39

De mannen en de broeders zijn in dit geval niet mensen in een kerk gebouw maar in de synagoge. Het goede nieuws onder de bedeling van genade is duidelijk. Vergeving van zonden, rechtvaardigheid door het geloof is uit genade alleen. Spreken wij over hoogmoedigheid ? zijn wij “zelf verzekerd”? nee! Wij luisteren gewoon naar Gods woord via de Apostel Paulus en nemen God in Zijn woord.

Petrus in Handelingen 2:37-38 leert nog het evangelie van het koninkrijk op aarde “ **38 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.** De woorden zijn “Bekeert u” “Laat u met Water dopen”. Paulus verkondigt Gods genade evangelie en niet het koninkrijk evangelie vandaar de woorden zijn: **7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade, Efeze 1:7**

In het Oude Testament (Leviticus 4 & 5), als de Priester, het gewone volk, of de leider, bepaalde zonden heeft gedaan, heeft men een dier aan God geofferd, voor vergeving. Groot verzoen dag (Leviticus 16), was een speciale dag waarop eens in het jaar, de Hogepriester twee geitenbokken nam.

Een geitenbok heeft hij op het altaar geofferd. Het bloed van die geitenbok bracht hij in het Heilige der Heiligen binnen het voorhang en heeft op de genadetroon besprenkeld als vergeving voor de zonden van de gehele vergadering van Israël. Daarna heeft de Hogepriester zijn handen op de andere bok gelegd en heeft alle zonden van Israël bekend. Dan werd de bok naar de woestijn gebracht en vrij gelaten. Dit was een beeld van vergiffenis. De bevrijding van hun zonden en het wegzenden ervan.

Deze hele ceremonie is een type van verlossing en toerekening, door het Bloed van Jezus Christus, en de volledige vergeving van zonden, door Zijn volbrachte werk aan het Kruis.

Onder de bediening van Johannes de Doper en de Twaalf Apostelen (Mattheus - Hand.8), werd vergeving van zonden aangeboden, door bekering en waterdopen (zie Mark.1:4 & Hand. 2:38). Deze boodschap, en deze praktijk, was met als doel om Israël tot bekering te roepen en dat het volk gereinigd wordt. Als wij Hand.2:38 met Hand.3:19 vergelijken is het duidelijk, dat dit offer van vergeving voor hun zonden slechts tijdelijk was, tot Christus zelf bij zijn weder komst de zonden van de gehele volk zal uitwissen.

Het is met de bekering van de Apostel Paulus in Hand.9, en deze nieuwe bedeling van Genade (Efe. 3:1-9) dat God Israëls belofte van vergeving als volk (alsmede vergeving door waterdoop) tijdelijk

terzijde heeft gesteld. Christus' dood aan het kruis, is nu de basis voor alle vergeving. Daarmee zijn eveneens de dierenoffers afgedaan. Hebr.9:22 geeft duidelijk aan, dat er geen vergeving is zonder bloed. **"...EN ZONDER BLOEDSTORTING GESCHIEDT GEEN VERGEVING."**

Hebr.10:4 gaat verder met te zeggen dat het bloed van dieren ook niet voldoet: "WANT HET IS ONMOGELIJK, DAT HET BLOED VAN STIEREN EN BOKKEN DE ZONDEN WEGNEME."

Zo leert Rom. Hoofdst.3, dat alleen het Bloed van Jezus Christus Vergeving van zonden kan brengen, en dat Zijn Bloed een totale complete verwijdering van onze zonden brengt. Zonden zijn eenmaal en voor allen (blijvend) weggedaan door Christus' werk aan het kruis. Hebr.10:10,14,17 luidt:

"IN WELKEN WIL WIJ GEHEILIGD ZIJN DOOR DE OFFERANDE DES LICHAAMS VAN JEZUS CHRISTUS, EENMAAL GESCHIED."

"WANT MET ^{EN} OFFERANDE HEEFT HIJ IN EEUWIGHEID VOLMAAKT DEGENEN DIE GEHEILIGD WORDEN." "EN HUN ZONDEN EN HUN ONGERECHTIGHEDEN ZAL IK GEENSZINS MEER GEDENKEN."

Dit is het, waarom Paulus spreekt in deze tijd van Genade over onze vergeving als onvoorwaardelijk, en in de verleden tijd. Wij, als Gelovigen hoeven niet om vergiffenis te vragen, wij hebben reeds volle vergeving ontvangen in Christus! (Zie Eph.1:7; 4:32; Col.1:14; 2:13; 3:13).

Rom.3:25 zegt: God stelde Christus voor, als te zijn het verzoenend offer voor de zonden, daarbij de waarheid verklarend, dat God rechtvaardig was door aan de zonden van de vorige tijden voorbij te gaan. Dit verwijst naar de zonden van de Oudtestamentische Heiligen! Hierover zal meer worden gezegd bij de betekenis van het woord "Verdraagzaamheid".

Praktisch Punt: Zou het niet vervelend zijn, als u hebt tegen iemand gezegd: "Ik heb je vergeven", en daarna elke dag, voor de rest van zijn leven die persoon naar u toe zou komen, en vragen: "Vergeef me alstublieft"?

Niet alleen dat dit vervelend zou zijn, het zou ook de groei van uw relatie met zo iemand hinderen. In plaats van de zonde achter zich te laten en naar elkaar toe te groeien, wordt deze telkens weer opgehaald, dag in dag uit, waardoor de groei, en de vreugde van de relatie, wordt bemoeilijkt. En dit alles, omdat iemand weigert te geloven, dat volledige vergeving van al zijn zonden, werd verworven. Daar komt nog bij, dat diegene u eigenlijk een leugenaar acht als u zegt: "Ik vergeef je", en vergeving blijft vragen.

Mijn zonden (in verleden - heden - en toekomst) zijn voor eeuwig weggedaan door God, sedert ik geloofde. Nu dank ik Hem eerder daarvoor, dan Hem iedere dag vergeving te vragen, en zo groeit mijn relatie met Christus.

Als u weet dat u redding verkregen hebt in Christus, alleen door geloof, en u weet, dat voor uw zonden is betaald, maar desondanks doorgaat met de schuld van uw zonden te dragen, bent u nog niet gekomen tot verheuging en blijdschap in uw redding. Doe wat Paulus zegt in Phil.3:14,

"..VERGETENDE HETGEEN DAT ACHTER IS, EN STREKKENDE MIJ TOT HETGEEN DAT VOOR IS..."

De openbaring van de kinderen Gods

Matthéüs 5:9 – Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.

Johannes 1:12 – *Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven. Een kind van God kan niet meer sterven, want hij is gelijk aan de engelen en hij is een kind van de opstanding. (Lukas 20:36)

Als je om je heen kijkt, zie je mensen die liever blijven bij het: **“Zullen een kind van God genaamd worden”** dus: ik ben het nog niet, maar hoop het te worden. Dan luisteren naar de woorden van de Heere Jezus via de apostel Paulus, die ons duidelijk leert:

“Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!” (Romeinen 8:15)

De sleutel woord hier is de openbaring van Gods kinderen in de bedeling van Gods genade zoals de Heere Jezus ons leert via de apostel Paulus in romeinen hoofdstuk 8:18-39

Wat wij nu mee maken hoe erg is het ook is niet te vergelijken met de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden. **(18) Met ons bedoelen wij leden van de Gemeente het lichaam van Christus. Wij die God Abba vader roepen.**

De schepsel wacht op deze openbaring. Wij (Gods kinderen) en **“het schepsel”**. De aarde, dieren, planten. Alles wat door de zondeval onder vergankelijkheid gekomen is wacht op deze openbaring.

Wat is deze openbaring van Gods kinderen. Waarom is het zo belangrijk dat Gods kinderen geopenbaard zullen worden. Wat is zo bijzonder met de heerlijkheid dat God Heeft aan Zijn kinderen geschonken.

Er wordt in de Bijbel veel over Gods kinderen gesproken

Romeinen 8:19–20 **“Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods. Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft.”**

Het schepsel zal er beter aan toe zijn met wat God aan Zijn kinderen geopenbaard heeft. Maar tot nu toe geldt dit alleen voor degenen die kinderen van God zijn, uit genade alleen.

Er zijn zoveel dingen in deze wereld en in dit leven die aangetast zijn door de val van de eerste mens, namelijk de zonde. Wanneer ons iets overkomt en wij persoonlijk lijden ervaren, krijgen wij vaak niet het antwoord op de vraag **“waarom”**, het antwoord dat we zo graag zouden willen horen.

Toen onze zoon Itamar werd vermoord, samen met 298 andere passagiers, kwamen mensen met allerlei verklaringen om ons te proberen te troosten, terwijl wij om die troost niet hadden gevraagd. **“Het was zijn tijd”** of **“God heeft overal een doel mee voor jou,”** enzovoort. Uit beleefdheid ga je mensen op dat moment niet direct met de Bijbel in de hand corrigeren. Wat men meestal niet beseft,

Een kind Van God te zijn uit genade alleen
is dat de schepping zoals wij die kennen ernstig beschadigd is sinds de val van de eerste mens, met
alle gevolgen van dien.

Psalm 91:16 “Ik zal hem met langheid van dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.”
**Efeze 6:2–3 “Eer uw vader en moeder, hetwelk het eerste gebod is met een belofte; opdat het u
welga, en gij lang leeft op de aarde.”**

Hieruit kunnen wij concluderen dat de bedoeling van de God van de Bijbel niet is een voortijdige dood.
Hij is de Zaligmaker ... en wil dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen.
Daarom is de Heere Jezus ons RANTSOEN geworden en Paulus de prediker van dit RANTSOEN. 1
Timotheüs 2:3–7

De HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen

**Job 1:21 “Naakt ben ik uit de buik mijner moeder gekomen, en naakt zal ik daarheen wederkeren;
de HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen; de Naam des HEEREN zij geloofd!”**

Als klein kind in Israël hoorde ik vaak dat orthodoxe Joden deze tekst gebruikten om het verlies te
verklaren, vooral het vroegtijdig overlijden van kinderen. Ja, op zich is het makkelijker wanneer je
geloof hebt bij het overlijden van een kind. Dat weet ik al te goed uit eigen ervaring, maar ook wanneer
ik om mij heen kijk: de voortdurende oorlogen in Israël, onze ouders die de Holocaust hebben
overleefd. Hier in Nederland, door het overvloedige water van kanalen en sloten, hoor je heel vaak van
ouders die een kind hebben verloren. Eén seconde niet opletten en het kind ligt in het water.

De HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen.” Heeft God dat kind werkelijk vroegtijdig
weggenomen? Nee! Dit heeft Job zelf uitgesproken. Het was Jobs nederige houding, vanuit zijn gevoel
en beleving, in een moment van intens verdriet.

Wat werkelijk gebeurde, is dat Satan toestemming kreeg van God: **Job 1:12 “Zie, al wat hij heeft, zij in
uw hand; alleen op hem zelf strek uw hand niet uit.” Het was Satan dus, en niet de God van
Abraham, Izak en Jakob.**

Aan het einde van het boek Job worden de vrienden van Job gecorrigeerd, omdat zij niet recht van Hem
gesproken hadden Job 42:7

Veel mensen citeren heel snel: **“De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft genomen”** alsof God
willekeurig kinderen doodt, ongelukken veroorzaakt of ziekten stuurt. Maar het boek Job zelf laat zien
dat dit niet klopt: het was de vijand, Satan, die nam, terwijl God grenzen stelde.

Job in het licht van de bedeling van genade

Wij moeten Job lezen in het licht van de huidige bedeling van genade. Jobs woorden tonen zijn
geloofshouding en nederigheid: hij vloekte God niet. Maar het was niet de God van de Bijbel die zijn
kinderen heeft genomen. Job leefde niet in de bedeling van Gods genade en had nog niet het inzicht in
de geestelijke strijd zoals wij die vandaag via de brieven van de apostel Paulus begrijpen.

In het licht van het volbrachte werk van Christus aan het kruis kunnen wij duidelijk zeggen dat het juist
God is die ons verlost heeft van degene die macht had over de dood van Gods kinderen, namelijk de
duivel. Hebreeën 2:14

Romeinen 6:23 “Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.”

Ik zal persoonlijk nooit precies weten over mensen, kinderen, soldaten enz., die zomaar stoppen met leven. Er is altijd iets achter: ziekte, oorlog, enzovoort. Romeinen 5:12 **“...Gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is...”**

Zo moeten wij God dankbaar zijn dat daar tegenover ook het eeuwige leven staat, als een gift uit genade alleen door het geloof.

Job 42:10 “En de HEERE wendde de gevangenis van Job, als hij voor zijn vrienden gebeden had; en de HEERE vermeerde al wat Job gehad had, tot dubbel zoveel.”

Tenslotte

Er is ook leven na het verdriet, tenminste zo begrijp ik het. Je kunt het verdriet je leven laten beheersen, of het verdriet gebruiken om anderen te helpen Gods genade-evangelie te begrijpen. Dat zie ik als het “dubbel zoveel” van Job – in 2025, in deze bedeling van genade.

29 Wie is er zwak, dat ik niet zwak ben? Wie wordt er geërgerd, dat ik niet brande? 30 Indien men moet roemen, zo zal ik roemen de dingen mijner zwakheid. 2 Korinthiërs 11

Terwijl wij op het antwoord voor het waarom wachten, God heeft aan Paulus de bedeling van genade geopenbaard en in zijn brieven de God van abraham Isaak en Jacob beschrijft onze hoop in Christus.

De vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods

21 Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.

Wij zijn *Gods kinderen* – ja, uit genade alleen door het geloof – en wij zijn vrij. Vrij van het loon van de zonde, dat de dood is Romeinen 6:23. **Vrij van de vloek van de wet Galaten 3:13. Vrij om te roemen in de hoop van de heerlijkheid Gods Romeinen 5:2**

Als wij het evangelie van Gods genade kennen, dan zijn wij vrij van zoveel religieuze verwarringen. **“Tot de vrijheid heeft ons Christus vrijgemaakt; staat dan vast, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.” Galaten 5:1.**

Wij zijn vrij in Christus, maar leven met het lichaam dat wij bij de geboorte hebben ontvangen in een wereld die nog steeds onder de “dienstbaarheid der verderfenis”. **“Want ons wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat het gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam.” Filippenzen 3:20–21.**

Er zijn zoveel vragen, en vaak blijf je “waarom” zeggen, maar het gaat altijd – of wij het willen of niet – terug naar de dienstbaarheid van de vergankelijkheid.

Wij kunnen telkens vragen: waar was God op dat moment? Ik zeg dit niet in verband met mijn persoonlijke situatie, maar het is iets wat onze ouders vaak vroegen. Waar was God toen zes miljoen Joden tijdens de Holocaust zijn vermoord – en natuurlijk nog vele anderen?

Er bestaan allerlei theologische verklaringen en ik kan er zelf ook een paar bedenken, maar uiteindelijk gaat het hier in Romeinen 8 altijd terug naar de “dienstbaarheid der verderfenis”

Ik herinner mij de dagen in 1979, toen ik blij thuiskwam en mijn ouders vertelde – ouders die het litteken van de Holocaust op hun ziel droegen – dat ik geloof dat Jezus mijn Heere en Verlosser is. Hun antwoord was:

“Hoe kun je in zo iets geloven, terwijl je weet hoeveel ons volk in Oost-Europa is vervolgd door mensen die ook zeiden dat zij in de Heere Jezus geloofden?”

Zij waren niet de enigen. Nog steeds, zelfs in 2025, geven mensen “het geloof” of “de religie” de schuld van alle ellende in deze wereld. En toch gaat het altijd terug naar de **“dienstbaarheid der verderfenis”**, die overal aanwezig is – ook binnen elk religieus systeem.

“Want wij weten, dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen in barensood is tot nu toe.

Heel de schepping lijdt onder de gevolgen van de zondeval dat kunnen wij duidelijk zien ook in 2025. Dood, ziekte, natuurrampen en ongerechtigheid zijn daar allemaal een gevolg van. Romeinen 5:12door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood...

Dit veroorzaakt een soort zuchten de schepping “klaagt” onder die last.

Het lijden is niet zinloos, maar te vergelijken met weeën. De schepping heeft niet zomaar een pijn, het lijden is als barensood: pijn die ergens toe leidt, namelijk de komst van iets nieuws. Barensweeën zijn heftig, maar ze wijzen vooruit naar geboorte, nieuw leven.

De schepping lijdt nu, maar dit lijden uitloopt op de openbaring van de kinderen Gods. Filippensen 3:20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen

Barensood is tijdelijk en doelgericht. De pijn is dus niet het einde, maar het voorportaal van een nieuwe leven. Onze leven nu als Gods kinderen zijn in het licht van Hoop in Christus net zoals een moeder weet dat haar pijn een kind zal voortbrengen, zo weet de schepping dat het lijden eindigt in verlossing.

“barensood” het lijden van de schepping is intens en pijnlijk, maar ook doelgericht en tijdelijk. Het wijst vooruit naar de verlossing en de komst van de Heere Jezus eerst voor de Gemeente en daarna het nieuwe hemel een nieuw aarde. waarin de schepselen bevrijd zullen worden van vergankelijkheid en delen in de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.

2 Korinthe 5:7: Want wij wandelen door geloof, en niet door aanschouwen. Met al de pijn dat dit leven soms met zich zelf brengt. Wij hebben altijd de hoop op de opstanding en het hemelse lichaam. Wat wij ook mee maken in dit leven, het is niet te vergelijken met de hoop op Gods belofte die wij hebben.

Een kind Van God te zijn uit genade alleen
ook al zien wij de vervulling daarvan nog niet met onze ogen. Wij zien het wel door het geloof in wat er staat.

En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams. Romeinen 8:22–23

Ook zij wij verzegeld met Gods geest en als Gods kinderen kunnen God Abba Vader roepen. Wij zuchten ook in dit lichaam en in deze wereld. De val van de eerste mens is overal te merken maar wij hebben hoop. De komst van de Heere voor zijn gemeente en het verlossen van onze **lichaam**

13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. 14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, also zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. 15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; 17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en also zullen wij altijd met den Heere wezen. 18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden. 1 Thessalonicensen 4